

Een verandering is mogelijk alleen moeten. we het willen, en doen.

De G8 treedt op, maar houdt alles bij hetzelfde

We zijn allemaal erg blij dat Afrika en armoede bovenaan de agenda van de G8 top in Gleneagles, Schotland leek te staan en dat beroemdheden uit de muziekwereld een prachtige agenda voor rechtvaardigheid voortstuwen en dat enige grote bedrijven dit festival van goede bedoelingen en menselijke solidariteit schijnen te ondersteunen.

Maar gaat dit werkelijk de situatie van de Afrikanen (en alle andere delen van de wereld die ondergedompeld zijn in misère door het neoliberale financiële kolonialisme) veranderen? Zeer waarschijnlijk niet...

Het is niet een kwestie van pessimisme of cynisme, want, als er een grote toestroom van geld is, zal dat levens redden. Maar door de volkomen afwezigheid van voorstellen die het economische systeem zal veranderen dat geleid heeft tot het financiële débacle dat we vandaag de dag armoede noemen, is het voor ons duidelijk dat de voorgestelde G8 "oplossingen" niet ver genoeg gaan. Het gepraat over schuld kwijtschelding betekent niet dat toekomstige leningen met winstgevende rente in een paar jaar tijd niet precies dezelfde situatie veroorzaakt. In feite zal het voor de banken van de ontwikkelde wereld winstgevender zijn als de arme landen hun economieën verheffen. Een bankroet land betaalt geen rente. Misschien zien Blair en Bush een kans om zich vrij te kopen voor het nog steeds voortrazende geknoei in Irak en Afghanistan of dat de VS ontlast zal worden van haar sabotage van het Kyoto verdrag.

Het is ook welbekend dat leningen en "hulp" gegeven worden onder voorwaarden die de ontvangende landen ertoe verplichten producten en diensten te kopen van de "donor" landen (met inbegrip van wapens) en hun economieën nog verder te liberaliseren, door hun grondstoffen en nationale industrieën in de uitverkoop te gooien. Daar het geloof in het neoliberalisme geen deuken heeft opgelopen door deze rampen, proberen de G8 vandaag de dag zich voor te doen als de "redders" van een situatie die zichzelf hebben veroorzaakt. De lijst van rampen is de afgelopen jaren erg lang. Behalve van de armoede in de ontwikkelingslanden zijn we ook getuige geweest van de economische meltdown in Rusland en Argentinië, en de ineenstorting van de papieren tijger economieën in Zuid Oost Azië. Wij, die de inherente ongelijkheid-inducerende macht van het vrije marktkapitalisme verre van accepteren, horen nu dat Afrika "gered" zal worden door datzelfde model dat haar heeft verwoest.

Basisorganisaties, NGO's en in het algemeen de anti-globalisering beweging, hebben de juiste agenda's: eerlijke handel, afschaffing van subsidies door rijke landen gegeven aan hun eigen landbouw producenten, veranderingen in de manier waarop de Wereld Handelsorganisatie en de Wereld Bank de belangen van de machtigen beschermen, enz...maar we zouden allemaal op onze hoede moeten zijn om niet meegesleurd te worden door de krachtige stroom van enthousiasme die rond deze G8 top werd opgewekt en de rock concerten overal in de wereld, die de illusie projecteren dat het grootkapitaal niet aan het werk is in haar beste eigenbelang.

Alleen de verwerping van het neoliberale economische model, dat concurrentie en ophoping van rijkdom in steeds minder handen promoot, en de vervanging van dat model door een economisch model dat coöperatie en sociale rechtvaardigheid promoot, zal de armoede in de wereld kunnen oplossen.

Er zal een economisch model moeten komen, waar de belangrijke macro-economische graadmeters die zijn die betrekking hebben op het menselijk welzijn en niet op financieel succes. Dit betekent dat we meer belang hechten aan metingen van armoede getallen, kindersterfte en toegang tot onderwijs dan de waarde van de aandelenmarkt en rentekoersen van de bank. Ook zal er een fonds voor gezondheidszorg, onderwijs en infrastructuur ontwikkeling in de ontwikkelingslanden moeten komen, dat gefinancierd wordt met de inkomsten uit het progressief belasten van speculatieve transacties tot de complete eliminering van speculatie. En tenslotte zal er een werkelijke transformatie van de wereldhandel plaats moeten vinden, waar goederen, diensten en mensen vrij kunnen bewegen zonder belemmerende barrières die slechts in één richting werken.

Humanistisch standpunt